

Sensizliğin Girdapları

– Mikail Dede · 17 Ekim 2024

senden uzak diyarlardayım şimdi
solgun nilüfer çiçeklerinin bahçesinde
karalara bürünmüş sensizliğin odaları

ne senden bir hatıra
ne de gökyüzünde bulutlar kaldı
karanlık çöktü gözümün perdesine

matem hakim griye çalan saçlarımda
sabahın ilk vaktinde alacadan doğsa da
şimdi küskünüm güneşin her zerresine

gökte koyu bir fırtına görünürken
gam yüklü hücrelerim mateme sarılır
hakimdir yüreğimde sızı dilimde düğümler

gökyüzü sana olan sevdamin saf aynası
neden dudakların suskun ver bir selam
umrumda değil şu altın güneşin parıltısı
sensizlikte esirim ruhumun sönük ışıkları

yetim kaldım sensizliğin girdaplarında
çağır beni bu sessizlikten düşlerine
kaç zamandır hasretim nazlı gülüşlerine

elbet sayılıdır günler mevsimler geçer
gün gelir nilüferler açar mehtab ışığında

tüm alacakaranlıklar buhar olur
elbet bir gün sis çözülür aydınlıkta
ve ansızın şiirlerimde açarsın yüreğime

nilüfer çiçeğim....